

Csereberők, amelyekből megtudjuk, hogyan lehetett valakinek két lakása, s mennyit kerestek a „vámón” a „közvetítők” és a „felhajtók”

Lakásparanámák

Már beszámoltunk arról, hogyan »szerzett« lakást dr. Bertényi Andor, a MÁV lakásügyi előadója Andrásy Imre nyugdíjas vasutasnak, 30 ezer forintért. Péter Pál »felhajtó« is bekapcsolódott az »üzletbe«, — sikerült is egy tovább cserélendő kicsi lakást Hegedűsnek elfoglalnia, amelyből Vető Miklós fogtechnikus (aki 500 forint előleget már bezsebelt) két-szobás lakásába akart költözni. Vető azonban az utolsó pillanatban elállt a cserétől... Mi történt ezután?

Ötös csere — kétszeri lakás-oladás

Dr. Bertényi és Péter megtudta, hogy Baranyi László Andrásy Imre »vásárlónak« hajlandó értékülönböztet fejében, csere formájában a lakását átadni, mivel szeretne szülei baktói házába költözni, ahol húga, Baranyi Rózsik lakott. Tehát testvére számára kellett egy megfelelő lakást szerezni. Péter Pál megígérte, hogy a cserét elintézi. A »felhajtó« Baranyi Rózsik elvezette előbb a Kormányos utcai, majd a Hétfézer utca 5/a számú házban lévő lakásába, — ahol Belezna Sándor lakott családjával. A Hétfézer utcai lakást Baranyi Rózsik elfogadta, és Belezna Sándor hajlandó is volt kilenc és félszer forintért átadni a lakását azzal, hogy ő a Füredi utca 9. szám alá megy lakni, Kovács Péter Pál lakásába. Kovács lakásáért kétszer forintot kért Belezna Sándortól. Ugyanakkor meg akarta venni a Kormányos utcai lakást Szabó József, — aki Makón eladta a lakását kétszerötíz forintért, — s arról volt szó, hogy makói lakását Kovács Péter Pál foglalja el...

Az oszlozkodás

Dr. Bertényi és Péter a feleket »összehozta«, megtörtént a csere adminisztrációs lebonyolítása a CSO-MIK-on és a tanácson keresztül annak ellenére, hogy Szabó — mivel korábban eladta a lakását — nem lett volna jogosult lakáskiutalásra! Dr. Bertényi tudta, hogy Kovács nem költözhet Makóra, mivel Szabó lakását már elfoglalták: Kovács Szegvárra hurcolkodott, miután Szabó megkapta a kétszer forintot a kétszer eladott lakásért...

Dr. Bertényi 29 ezer 500 forintot kapott Andrásytól lakásvásárlásra, melyből fennmaradt 5314 forint. Erről az összegről az öreg vasutas nem tudott, — tekintettel arra, hogy ő anyagi vonatkozásban nem tárgyalt a felekkel. Az összeget a »közvetítő« egymás között elosztották: Vincze József, a CSO-MIK vezetője 500 forintot ka-

pott »közreműködéséért«, Péter Pál 2000 forintot, és a többi dr. Bertényié lett...

Lakáscsere — 15 ezer forint nyereséggel

Vető Miklós, miután az Andrásy-féle lakáscseréről »lemondott«, újabb cserélő-felek után nézett, mert kisebb lakást akart magának és az üzleten 15 ezer forintot kívánt nyerni. Megtudta, hogy dr. Boga Dezsőné hajlandó lakását átadni 15 ezer forint ellenében. Tárgyalásba bocsátkozott vele, és időközben dr. Bertényi közvetítésével belépett a cserebe Hegedűs Mátyas, aki Vető lakásába pályázott. A közös megbeszélésre múlt év júliusában került sor, amelyen jelen volt vető, dr. Bogané, Hegedűs fia, dr. László József, dr. Dallos Imre szegedi ügyvéd és dr. Bertényi. A tanácskozáson megtárgyalták, hogy Hegedűs Mátyas harmincezer forintot fizet Vetőnek és dr. Boganének fele-fele arányban, ha a lakáscsere lebonyolódik. Dr. Bogané és dr. Dallos ügyvéd azonban kijelentette: dr. Bogané nem költözik ki Hegedűs vilmaszállási tanyájára, — ami a csere alapján neki járt volna

a 15 ezer forinttal —, hanem elköltözik férjéhez Komlóra. Ugyanakkor aggódalmukat fejezték ki, hogy a csere ilyenformán szabályos lesz-e? Dr. László azonban kijelentette: személyes garanciát vállal arra, hogy a cserét a törvényes kereteken belül bonyolítják le. Dr. Bogané és dr. Dallos a cserétől mégis elálltak, — ennek ellenére a lakáscsere adminisztrációs részét lebonyolították...

Megmaradt a tanya is

Dr. Bogané — miután a 15 ezer forintot átvette Hegedűstől — elköltözött Komlóra férje szolgálati lakásába és az ő szegedi lakását elfoglalta Vető, — aki ugyancsak 15 ezer forintot kapott Hegedűstől. A fogtechnikus lakásába viszont Hegedűs költözött, fenntartva vilmaszállási tanyáját is.

Hegedűs fia korábban 500 forintot ígért dr. László ügyvédnek, ha elintézi a cserét. Dr. Bertényinek pedig később adott 320 forintot és 10 liter palinkát jutalmul...

Azóta viszont Vető disszidált...

(Az ügyvédségi nyomozás még tart, — a további fejleményekről ismét beszámolunk.)

Amit az ipar még nem biztosít — pótolják a kisipari termelőszövetkezetek

A szabóipari KTSZ-ek jó munkája hozzájárul, hogy Szegeden nincs hiány konfekciós árukból

— Kérek egy 39-es inget.
— Kérek egy kartonkötenyt.
— Kérek egy férfi öltönyt.
Nap, mint nap hallhatjuk ezeket a vásárlóktól Szeged üzleteiben. A kereskedők kézségesen adják a kért cikket, van bőven, lehet válogatni.

A vásárlók legtöbbször nem nézik meg az ingben, a ruhákban elhelyezett jelzést, hanem érdeklődnek, hogy melyik gyár, melyik üzem gyártotta, csupán egy a fontos: jó legyen az áru. Ez az érdeke a termelőknek is, így a kisipari termelőszövetkezeteknek is.

Még álltak a gyárak

A Szegedi Kisipari Termelőszövetkezet tagjainak köszönhetően, hogy városunk, a megyénk nem szenved hiányt konfekciós árukból. Még álltak a gyárak, amikor ők — az energiahány miatt — a villanymotorokat kikapcsolva, lábball hajtották varrógépeiket, mert élni akartak és tudták, hogy szükség van

munkájukra. A szegedi Női Szabó KTSZ-nek száz tagja van. Munkamegosztásuk: 25 szakember a három mértékutáni részlegnél, a többi a konfekciós részlegben dolgozik.

Néhány számot említünk csupán, de ezek a számok maugéért beszélnek. Negyedszáz évvel ezelőtt 13—15 ezer férfi inget szállítanak a Róvíkötnek. Ezenkívül nagy mennyiségű női felsőruhát, a Ruházati Bolt és az Állami Áruház vezetői számára. 1956-ban nyolc millió 760 ezer forint értéket termelt a szövetkezet.

Most teljes üzemmel

Szegedi Férfi Szabó Szövetkezet konfekciós részlege a Francia utca 22. szám alatt tevékenykedik. Itt 64-en dolgoznak. Termékeiket a Dél-magyarországi Textilnagykereskedelmi Vállalatnak adják át. A nagykereskedelmi vállalat az igénynek megfelelően gyermek felöltőt, férfi öltönyeket rendel.

Jelenleg kétszoros kasha öltönyöket, nadrágokat, — szirma, szövet, »cajg« nadrágokat — gyártanak. Havonta 6—7 száz öltönyt és 1000—1200 férfi nadrágot szállítanak.

A szövetkezetek a gyárak termelését pótolják, munkájuk kifogástalan. Termelésüket a tájigénynek megfelelően profilozzák. A férfi szövetkezeteknek öt mérték-

Testvéri szeretettel köszöntjük Brnót és küldötteit!

A szocialista építés során elért sikereivel némely vértelen világhírűvé izmosodó csehszlovák ipar egyik fellegvárát, Brnót, s városunk között az elmúlt években baráti, majd egyre mélyülő, egyre forróbb testvéri barátság fejlődött ki.

A brnói dolgozók érzéseiről a két város tanácsi vezetőinek az elmúlt években történt kölcsönös látogatása során is meggyőződhattunk. De kétszeresen jól esett a város minden becsületes polgárának, hogy Szeged legnehezebb óráiban, az ellenforradalom nyílt fellépése idején, amikor a Kovács-féle ellenforradalmi vezérkar tartotta megszállva a tanácsházát, s onnan in-

dult rohamra a népi állama, a szocializmus és annak védelmezői ellen, akkor sem feledkeztek meg rólunk. Telefonüzenetük azon kevesek számára, akik az események viharában még a kor tudomást szereztek róla, bátorítás volt és erőforrás az elkövetkezendő nehéz órákra.

Az ellenforradalom katonai szétzúzása után a szovjetunióval és a többi népi demokratikus országokkal együtt Csehszlovákia népe is azonnal segítséget nyújtott és nyújt országunknak az ellenforradalmi pusztítások helyrehozására, a nehéz gazdasági helyzet áthidalására. Brno dolgozói is kivették részüket abból az általános gyűjtésből, me-

lyet a magyar nép segítségére indítottak.

És most Brno üzemeinek képviselői eljöttek hozzánk újból, a béke táborát erősítő, a proletárinternacionális szellemét ápoló baráti látogatásra, hogy a találkozó során átnyújthassák azt, amit a brnói üzemekben egyszerű dolgozók, munkások és alkalmazottak, Brno város polgárai testvérvárosuk, Szeged lakosainak megsegítésére, a szegedi üzemek zavartalanágának biztosítására külön hozzájárulásként szántak.

Testvéri meleg szeretettel, Szeged kommunistái, az üzemek, a földiek, az iródák dolgozói nevében kemény kézjogással köszöntjük őket!

Feljegyzések a Szegedi Erőmű munkástanácsának üléséről

Mióta szerkesztőségünk kezdeményezésére közelebbi kapcsolatokat tudunk teremteni a munkástanácsokkal, egyre több olyan meghívás érkezik hozzánk szóban, telefonon, vagy borítékban, hogy ekkor és ekkor ülésezik a munkástanács elnöksége, s szívesen látnának egy újságíró. Az Erőműből is ilyen üzenet érkezett, s a meghívásnak örömmel tettünk eleget.

Az ülés olyan volt, mint

a többi. Az elnök előterjesztette a napirendet, elmondta a maga kommentárját, majd az elnökségi tagoknak és a szintén hivatalos műszaki vezetőknek adta át a szót.

Nos, hát a napirend:

1

A közeljövőben kerül sor az Erőmű I-es kazánjának nagy revíziójára. Mivel az ilyen nagy karbantartási munkálatok komoly körülményeket igényelnek, a munkástanács jelenleg az I-es kazán karbantartására való alapos felkészülést és a műszaki feltételek megteremtését tartja legfontosabb feladatának. A várható típus-hibák kijavításához az alkatrészek előregyártását már megkezdték, beszerették a fontosabb anyagokat is és megfelelő biztonsági tartalékról is gondoskodtak. A terv szerint április 7-én áll le a kazán, így még majdnem 5 hét van a felkészülésre.

Körülbelül ennyit tartalmazott az elnök bevezetője. Ezt azután a jelenlevő műszakiak és az elnökség tagjai alaposan megtárgyalták és minden eshetőséggel számot vetettek. Különösen időszerű volt ez a számvetés most, mert a közelmúltból, az 5-ös kazán karbantartásának tapasztalataiból okulni kell. Nem fordulhat elő még egyszer, hogy a reálisan megtervezett munkaóránál többet fordítanak egy-egy ilyen nagy javításra, hacsak váratlan hibákat fel nem fedeznek. Az 5-ös kazán revíziója ugyanis 1356 órával (bérben körülbelül 25 ezer forinttal) került többe, mint ami fegyelmet, szervezett munka mellett megengedhető.

A sok hozzászólásból kristályosodott a nagy karbantartási munka váza: Hogy minden feladattal párhuzamosan lehessen előrehaladni, először is jobban meg kell szervezni a munkát és esetleg két műszakban kell dolgoztatni a hegesztőket. Hasznos lesz — állapították meg — ha a javító részleg is két csoportra osztható és két műszakban folyamatosan végzik a revíziót. Abban is meggyőzték a tanácskozáson, hogy a kazán és a turbina karbantartását együtt kell elvégezni, hogy minél kevesebb legyen a termelési kiesés. Végül több apró kérdés megbeszélése mellett az egyik elnökségi tag bejelentette, hogy másodmagával újítási javaslatot dolgozott ki a karbantartás egyik mozzanatához, majd a munkástanács egyöntetűen elhatározta, hogy szigorúan ellenőrizni fogja a csoportok munkáját és a ledolgozott órák bejegyzését.

2

A másik nagyon időszerű napirendi pont a munkaszervezés volt. Egy időben a kijárási tilalom megnehezítette a három műszakban dolgozó üzemek helyzetét.

Ezért az Erőműben is két műszakra tértek át. Abban a helyzetben ez volt a legjobb megoldás, ma már azonban, annak ellenére, hogy sokan szívesen marasztalnák a napi 12 órás munkát, a munkástanács jobbnak látja, ha visszatérnek a három műszakos termeléshez. Olyan nehéz fizikai munka, mint amelyet az Erőmű dolgozói végeznek, nyolc órán keresztül is eléggé igénybe veszi a szervezetet s ilyenformán a harmadik 4 óra alatt már nem lehet teljes értékű munkát várni az emberektől. Az elnökség egyöntetűen elhatározta, hogy hétfőtől kezdve visszatérnek a régi menetrendre.

3

Az októberi események után legtöbb vállalatnál alig akadt gazdája a fegyelmi ügyeknek. A munkástanácsok nagyobb része nem szívesen foglalkozott ezekkel a dolgokkal, mert valakit megbüntetni, vagy elbocsátani nem népszerű. Itt azonban, mivel a munkástanács az üzem gazdájának érzi magát, nemcsak most, hanem már más esetekben is tárgyaltak fegyelmi kérdésekről. Most egy életerős fiatalembernek a munkához való viszonya került szóba. A fiatalember többszöri komoly figyelmeztetés ellenére is rendszeresen késik és otthagya munkahelyét, s ma már odáig jutott, hogy egyetlen munkacsoport sem akarja befogadni. Az ügyben meghallgatták az üzem bizottság elnökét is és hosszas vita, emberséges mérlegelés után az elnökség azt javasolta a telepvezetőnek, hogy a többszörös munkafegyelem sértőt helyezze alacsonyabb munkakörbe (utolsó figyelmeztetéséért!) és pedig olyan beosztásba, ahol kizárólag saját erejére támaszkodhat. Senki sem dolgozik szívesen egy munkabíró, de hanyag fiatalember helyett csak azért, hogy hanyagsága és fegyelmezetlensége ellenére ugyanannyit keresen, mint aki becsülettel helytáll.

A javaslatot az üzemvezető elfogadta és mindjárt közölte is, hogy takarító minőségben fog dolgozni az itt még nem nevezett fiatalember.

Napirenden kívül

Így utólag néhány dolgot még meg kell említeni az értekezlettel kapcsolatban. Először is azért, hogy az Erőmű munkástanácsa már magára talált tényleges feladatainak megoldásában, és tudatában van annak, hogy kizárólag az üzem termelési, gazdasági ügyeinek vezetése tartozik hatáskörébe. Bár korábban, még az 5-ös kazán javításánál rájöttek volna erre! Két kis szépségihiba azért volt ennek a tanácsülésnek is, mégpedig az egyik az, hogy munkaidő alatt tartották meg, a másik pedig az, hogy a párt-szervezet képviselőjét nem hívták meg a megbeszélésre,

EGY MEGHATÓ FARSANGI MŰSOR

A vakok állami intézete a múltban is rendezett farsangok, karácsonykor és más alkalmakkor kulturális előadásokat. Az intézetben lakó ápoláltak nagyrésze ezek az előadások, s az előadásokra való készülés jelenti a szórakozást, az örömet. Az elmúlt tavasszal a lelkes gárda az árvízkarosultak javára rendezett két előadás után 870 forintot fizetett be a segélyezési számlára.

Hosszabb szünet után most léptek először »dobogóra« a vakok állami intézetének szereplői. Farsangi műsort adtak és arra meghívták a környéki lakosságát is. A másfélórás előadás alatt sokszor csattant fel a nevetés, a taps. A műsort Batári Sándor tanította be.

Lamants Jolán, Borbán Gizella, Cséh Zsuzsanna, Palotai Matild, Elsik Anna, Gábori Julia, Komarek Mária és az énekkar énekszámokat, verseket, tréfás egyfelvonásost mutattak be. Több heti munka van a kis együttes előadásában. Az énekkar — amely sok műkedvelő énekkart megszervező pontossággal énekel —, de a kis műsor valamennyi szereplője is látható és megható örömmel, lázas igyekezettel vett részt magán az előadáson is.

A farsangi esten jól szórakoztak az intézet gondozottjai, de jól szórakozott az a száz főre tehető vendégsereg is, amely az intézet műsoros-délutánjainak rendszeres látogatója.